Dulcio Roxbergio. 1634.

268.

Clariss.o Roxbergio,

Parvum mihi cal
tuo opus [illegible] M.s. expectas et Dissertationem, quam
me scribere statuisti longè illustrissimae Dn.i Matris, quam
de somnijs, ad Lucretium Vram Fabricii; calam
inquam, tuo; quo non alias doctius, elegantius,
Magijs.
[illegible] usus es. nisi quod, à capite ad calc
pene exactus, paulò ante exordium dormitasse
videris, inscriptâ nomini meo Lucubratione nobilis
quasi is ego sim, à quo Lucem illa mutuari (vel
potius vel mercede salutari) queat eruditam gravidi
non satis et exuis, scito te Love Lucidè agere pos
in Oxonio, Licet scipio illo quidam tuus. Car enim,
inquit Philosophus meus, vitia sua nemo confitetur
quia etiamnum in illis M. nimium narcotica
vigilantis M. Expergiscere itaq; et Caput
factus ac capitale meum, salutem patrocinio di
quâ Licet, infectum factum quod M
nihilominus, ut à similibi olim invitato dictum
suadeam, si quid dissuadi, ut suspicari facis, in
animo habeas, pictori, parcere charta. Nihil
illi pictoribus, tuo ut scripsit M, ita ego ad
Amicitiæ enim mirus, si cuiusvis illa fides M, nullam
factum et factura. Etenim
diguissimus ab omnibus amari, à me Plusquam et omnium
Eam libi statuo, nisi Te, Lucrosius ingens malus solidior

Maximilianus Regius

Dissertationem meam de Somnijs, (vitiosi
in Academia Oxoniensi Logices
Professor, quod Lectorem
Regium
in Academia Oxoniensi
Rhetoricæ. Vales
et me, ut facis, ama. Londini
Maij [illegible]
mox ad